

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Petra Paludu, v právnej veci žalobcu **Ing. F. K., N.**, proti žalovanému **Krajskému riaditeľstvu policajného zboru, Krajskému dopravnému inšpektorátu**, Pionierska 33, Prešov, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. p. KRP-DI-SK-080/2010 z 21. júna 2010, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/98/2010-49 z 25. marca 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/98/2010-49 zo dňa 25. marca 2011 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e

I.

Konanie o priestupku

Rozhodnutím Okresného riaditeľstva Policajného zboru vo Vranove nad Topľou, Okresného dopravného inšpektorátu z 9. apríla 2010, č. k. ORP-603/DI-2-2009 bol Ing. F. K. (ďalej aj žalobca) uznaný za vinného zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. b), g) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len Zákon o priestupkoch), pretože svojím konaním porušil § 21 ods. 1, § 66 ods. 2 písm. a), d), h) zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase spáchanie skutku (ďalej len Zákon o cestnej premávke) tým, že 10. septembra 2009 v čase okolo 14.40 hod. viedol v Prešove z miesta ležiaceho mimo cesty osobné motorové vozidlo zn. Škoda Felícia, EC: V., kde pri vchádzaní na ulicu Kúpeľnú nedal prednosť z jeho pohľadu z pravej strany prichádzajúcemu osobnému motorovému vozidlu zn. Volkswagen Golf, EČ: P., ktoré viedla vodička Ing. D. K., v dôsledku čoho narazil pravou prednou časťou svojho vozidla do ľavej zadnej časti vozidla vodičky K.. Vodič po nehode s vozidlom síce zastavil, ale následne vodičke uviedol, že to nie je jeho vina a z miesta nehody odišiel bez toho, aby túto oznámil policajtovi, nezotrval na mieste nehody až do príchodu policajta, nepreukázal svoju totožnosť inému účastníkovi dopravnej nehody, ani sa s poškodenou nedohodol na náhrade škody. U vodičky nebolo zistené požitie alkoholických nápojov, dychová skúška bola negatívna, u žalobcu pre neprítomnosť dychová skúška nebola vykonaná. Pri dopravnej nehode k zraneniu osôb nedošlo.

Za tento priestupok bola žalobcovi podľa § 22 ods. 2 Zákona o priestupkoch uložená sankcia – pokuta vo výške 500 Eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 12 mesiacov. Zároveň bol podľa § 79 ods. 1 Zákona o priestupkoch zaviazaný uhradiť trovy konania vo výške 16 Eur.

Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca zastúpený JUDr. J. U. odvolanie, ktoré Krajský dopravný inšpektorát v Prešove rozhodnutím č.p.: KRP-DI-SK-080/2010 z 21. júna 2010 zamietol a rozhodnutie o priestupku vydané Okresným dopravným inšpektorátom Okresného riaditeľstva Policajného zboru vo Vranove nad Topľou pod č.p.: ORP-603/DI-2-2009 dňa 9.4.2011 potvrdil.

II.

Konanie na súde I. stupňa

Krajský súd v Prešove na základe žaloby Ing. F. K. preskúmal správne konanie a rozhodnutia v ňom vydané a napadnutým rozsudkom z 25. marca 2011 žalobu zamietol. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že sa v celom rozsahu stotožnil so zisteniami správneho orgánu uvedenými v napadnutom rozhodnutí. Poukázal predovšetkým na obsah zápisnice z ústneho pojednávania o priestupku konaného dňa 10.12.2009, podľa ktorej žalobca po zákonom poučení priznal spáchanie priestupku, svoje konanie ľutoval a vyjadril aj súhlas s obsahom spisového materiálu. Napriek ďalším vyjadreniam a námietkam žalobcu, ktoré sa diametrálne líšili od jeho pôvodnej výpovede zo dňa 10.12.2009, súd nemal pochybnosti, že žalobca sa dopustil priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky konaním uvedeným v napadnutom rozhodnutí. Poukázal aj na obsah listinných dôkazov nachádzajúcich sa v priestupkovom spise, ktoré boli citované v napadnutom rozhodnutí a ktoré sú dostatočným podkladom pre vydanie meritórneho rozhodnutia.

III.

Odvolanie, vyjadrenie

Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie s odôvodnením, že krajský súd nedostatočne zistil skutkový stav a tento nesprávne posúdil. Namietal, že nebolo vykonané znalecké dokazovanie a rekonštrukcia prípadu, pričom úkony, ktoré boli v prípade vykonané, sú z jeho pohľadu nedostatočné. Zotrval na tvrdení, že Ing. D. K. narazila svojím vozidlom do jeho, keď stál na parkovisku, a nie naopak. Tvrdil, že na mieste nehody nemohol zotrvať, čo mu potvrdia dcéra i manželka. S poškodenou Ing. K. sa nemohol dohodnúť, lebo ona chcela 4.000,- Sk za škrabnutie na aute a ona jemu rozbila svetlo. Ďalej žalobca namietal výšku pokuty a dĺžku zákazu činnosti vo vzťahu k spôsobenému následku. Navrhol zrušiť preskúmané a napadnuté rozhodnutia správnych orgánov a konanie zastaviť v súlade s § 221 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“).

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že sa v plnej miere stotožňuje s rozhodnutím Krajského súdu v Prešove a trvá na všetkých skutočnostiach uvedených vo svojom rozhodnutí. Zotrval na tom, že priestupok bol preukázaný a bola zaň vyvolená zodpovednosť v súlade so zákonom. Úkony orgánov objasňujúcich priestupok považoval

za vykonané v súlade so zákonom a navrhol odvolanie žalobcu zamietnuť rozsudkom, ktorým bude potvrdený rozsudok krajského súdu.

IV.

Konanie pred Najvyšším súdom Slovenskej republiky ako súdom odvolacím

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 211 a nasl. O. s. p.) a jednomyseľne dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Podľa § 250ja ods. 2 O. s. p. odvolací súd rozhodne o odvolaní spravidla bez pojednávania, ak to nie je v rozpore s verejným záujmom. Na prejednanie odvolania nariadi pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak vykonáva dokazovanie.

V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že krajský súd verejne prerokoval vec a verejne vyhlásil rozhodnutie 25. marca 2011. Odvolací súd vzhľadom na nepochybné dôkazy preukazujúce vinu žalobcu nepovažoval za potrebné na prejednanie veci nariadovať pojednávanie a takýto postup nebol v rozpore s verejným záujmom.

Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený 26. septembra 2012 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

Podľa § 244 ods. 1 O. s. p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 3 O. s. p. rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Z obsahu pripojených spisov odvolací súd zistil, že predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie žalovaného a jemu predchádzajúce rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, ktorými bol žalobca uznaný za vinného z priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. b), g) zákona o priestupkoch na tom skutkovom základe, že dňa 10. septembra 2009 v čase okolo 14.40 hod. viedol v Prešove z miesta ležiaceho mimo cesty osobné motorové vozidlo zn. Škoda Felícia, EČ: V., kde pri vchádzaní na ulicu Kúpeľnú nedal prednosť z jeho pohľadu

z pravej strany prichádzajúcemu osobnému motorovému vozidlu zn. Volkswagen Golf, EČ: P., ktoré viedla vodička Ing. D. K., v dôsledku čoho narazil pravou prednou časťou svojho vozidla do ľavej zadnej časti vozidla vodičky Ing. D. K. Vodič po nehode s vozidlom síce zastavil, ale následne vodičke uviedol, že to nie je jeho vina a z miesta nehody odišiel bez toho, aby túto oznámil policajtovi, nezotrval na mieste nehody až do príchodu policajta, nepreukázal svoju totožnosť inému účastníkovi dopravnej nehody, ani sa s poškodenou nedohodol na náhrade škody. U vodičky nebolo zistené požitie alkoholických nápojov, dychová skúška bola negatívna, u žalobcu pre neprítomnosť dychová skúška nebola vykonaná. Pri dopravnej nehode k zraneniu osôb nedošlo. Na vozidlách vznikla škoda asi 90 €.

Za tento priestupok mu bola podľa § 22 ods. 2 písm. a/ ZP uložená pokuta vo výške 500 € a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 12 mesiacov. Bola mu tiež uložená povinnosť nahradiť trovy konania v sume 16 €.

Podľa § 2 ods. 1 ZP, priestupkom je zavinené konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne označené v tomto alebo v inom zákone, ak nejde o iný správny delikt postihnutelný podľa osobitných právnych predpisov, alebo o trestný čin.

Podľa § 22 ods. 1 písm. b), a g) ZP, priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto

b) ako vodič vozidla, ktorý sa zúčastnil na dopravnej nehode, bezodkladne nezastavil vozidlo, nezdržal sa požitia alkoholu alebo inej návykovej látky po nehode v čase, keď by to bolo na ujmu zistenia, či pred jazdou alebo počas jazdy požíval alkohol alebo inú návykovú látku, alebo nezotrval na mieste dopravnej nehody až do príchodu policajta alebo sa na toto miesto bezodkladne nevrátil po poskytnutí alebo privolaní pomoci, alebo po ohlásení dopravnej nehody,

g) poruší všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, v ktorého dôsledku vznikne dopravná nehoda.

Podľa § 21 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v znení účinnom 10. septembra 2009, pri vchádzaní na cestu z miesta mimo cesty, z poľnej cesty, z lesnej cesty, z cestičky pre cyklistov, z obytnej zóny alebo z pešej zóny vodič je povinný dať prednosť v jazde vozidlu idúcemu po ceste.

Podľa § 64 ods. 1 Zákona o cestnej premávke dopravná nehoda je udalosť v cestnej premávke, ktorá sa stane v priamej súvislosti s premávkou vozidla a pri ktorej

a) sa usmrtil alebo zranil osoba,

- b) sa poškodí cesta alebo všeobecne prospešné zariadenie,
- c) uniknú nebezpečné veci alebo
- d) na niektorom zo zúčastnených vozidiel vrátane prepravovaných vecí alebo na inom majetku vznikne hmotná škoda zrejme prevyšujúca jedenapolnásobok väčšej škody podľa Trestného zákona.

Podľa § 64 ods. 2 Zákona o cestnej premávke za dopravnú nehodu sa považuje aj škodová udalosť podľa odseku 3, ak

- a) nie je splnená niektorá z povinností podľa § 66 ods. 6,
- b) je vodič zúčastneného vozidla pod vplyvom alkoholu alebo inej návykovej látky alebo
- c) sa účastníci škodovej udalosti nedohodli na jej zavinení.

Podľa § 64 ods. 3 Zákona o cestnej premávke, ostatné udalosti v cestnej premávke, pri ktorých vznikla škoda v priamej súvislosti s premávkou vozidla, sa na účely tohto zákona nepovažujú za dopravnú nehodu. Takéto udalosti sú škodovou udalosťou, ktorú orgány Policajného zboru neobjasňujú.

Podľa § 66 ods. 6 Zákona o cestnej premávke, účastník škodovej udalosti je povinný bezodkladne zastaviť vozidlo, preukázať svoju totožnosť inému účastníkovi škodovej udalosti, poskytnúť údaje o poistení vozidla, zdržať sa požitia alkoholu alebo inej návykovej látky a urobiť vhodné opatrenia, aby nebola ohrozená bezpečnosť alebo plynulosť cestnej premávky. Ak účastník škodovej udalosti spôsobil hmotnú škodu osobe, ktorá nie je Účastníkom škodovej udalosti, je povinný o tom túto osobu bezodkladne upovedomiť a oznámiť jej svoje osobné údaje.

Podľa § 66 ods. 2 písm. a/, d/, h/ Zákona o cestnej premávke, účastník dopravnej nehody je povinný ohlásiť dopravnú nehodu policajtovi, zotrvať na mieste dopravnej nehody až do príchodu policajta alebo sa na toto miesto bezodkladne vrátiť po poskytnutí alebo privolaní pomoci, alebo po ohlášení dopravnej nehody, preukázať svoju totožnosť na požiadanie iného účastníka dopravnej nehody.

Podľa § 32 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov, správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav vecí a za tým účelom si zaobstarať potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov.

Podľa § 51 zákona č. 372/1990 Zb.(ďalej iba ZP), ak nie je v tomto alebo v inom zákone ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie o priestupkoch všeobecné predpisy o správnom konaní.

Podľa § 60 ods. 1 ZP orgány oprávnené objasňovať priestupky (§ 58 ods. 3) sú pri objasňovaní priestupkov oprávnené

a) vyžadovať vysvetlenie od fyzických osôb alebo právnických osôb; vysvetlenie od maloletého alebo mladistvého možno vyžadovať len za prítomnosti jeho zákonného zástupcu alebo fyzickej osoby, ktorá sa osobne stará o maloletého alebo mladistvého na základe rozhodnutia podľa osobitných predpisov, 8b) alebo zástupcu zariadenia, v ktorom je maloletý alebo mladistvý umiestnený na základe rozhodnutia súdu podľa osobitných predpisov, 8c) alebo zástupcu orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately,

b) vyžadovať vysvetlenie od štátnych orgánov alebo obcí,

c) vyžadovať odborné vyjadrenie od príslušných orgánov,

d) vykonávať alebo vyžadovať úkony potrebné na zistenie totožnosti osôb a ich pobytu,

e) vyžadovať predloženie potrebných podkladov, najmä spisov a iných písomných materiálov.

Podľa § 60 ods. 2 ZP o úkonoch uvedených v odseku 1 napíše orgán oprávnený objasňovať priestupky (§ 58 ods. 3) záznam alebo ich výsledok zapíše do správy o výsledku objasňovania priestupku.

Podľa § 60 ods. 4 ZP správa o výsledku objasňovania priestupku podľa odseku 3 písm. d/ obsahuje a/ označenie orgánu, ktorý vykonával objasňovanie, b/ stručné a výstižné popísanie skutkového stavu s uvedením, o aký priestupok ide, c/ osobné údaje podozrivého z priestupku, poškodeného a prípadných svedkov spolu so stručným obsahom ich výpovede. Podľa ods. 5 tohto ustanovenia – k správe o výsledku objasňovania priestupku podľa odseku 4 sa pripoja všetky dôkazy, ktoré sa získali počas objasňovania priestupku.

Preskúmaním predloženého spisového materiálu odvolací súd zistil, že správne orgány – Okresný aj Krajský dopravný inšpektorát – aplikovali správne najmä ustanovenia zákona o priestupkoch v znení neskorších predpisov na vzniknutú situáciu. Krajský súd v Prešove vydal správne a zákonné rozhodnutie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, spravujúc sa citovanými ustanoveniami zákonov, vzhľadom na jednoznačnosť skutkového a právneho stavu v prerokúvanej veci, v podstate odkazuje na konanie pred krajským súdom a odôvodnenie jeho napadnutého rozhodnutia v súlade s ustanovením § 219 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého

rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

So zreteľom na to, že z vykonaných dôkazov je nepochybné, že skutok sa stal tak, ako bol uvedený v napadnutých rozhodnutiach správnych orgánov - Okresného riaditeľstva Policajného zboru vo Vranove nad Topľou, Okresného dopravného inšpektorátu z 9. apríla 2010, č. k. ORP-603/DI-2-2009 a Krajského dopravného inšpektorátu v Prešove č. p.: KRP-DI-SK-080/2010 z 21. júna 2010, nemá odvolací súd v podstate čo dodať. Z uvedených dôkazov a rozhodnutí vyplynulo, že pri vychádzaní na cestu z miesta ležiaceho mimo cesty žalobca nedal prednosť vozidlu Ing. D. K., spôsobil jej škodu na vozidle, po nehode na mieste jej vzniku nezotrval napriek tomu, že sa s ňou o náhrade škody nedohodol. Tým naplnil zákonné znaky priestupku, za ktorý bol postihnutý a sankcia, ktorá mu bola uložená je primeraná, najmä so zreteľom na predchádzajúce niekoľkonásobné postihnutie za priestupok najmä v posledných piatich, resp. desiatich rokoch.

Znalecké dokazovanie ani rekonštrukcia, či dokonca vypočúvanie manželky a dcéry žalobcu nemôžu nič zmeniť na tom, že žalobca si nesplnil po škodovej udalosti svoje povinnosti účastníka cestnej premávky ako vodiča, ktorý škodovú udalosť spôsobil, a tým ju podľa zákona „povýšil“ na dopravnú nehodu.

Odvolací súd pochybenie v konaní správnych orgánov nezistil, rovnako ani v konaní krajského súdu. Práve naopak vzhľadom na povahu veci a závažnosť následkov priestupku boli vykonané dôkazy v rozsahu, ktorý sa javí až nad rámec potrieb jeho preukázania a vyvodenia zodpovednosti za jeho spáchanie.

Výhrady a útoky žalobcu na adresu správnych orgánov, resp. Ing. D. K. o nezákonnosti a osobitosti ich postupov a realizácie ich práv, nemajú oporu v obsahu spisov, ani ďalších listín zadovážených v priebehu priestupkového konania, resp. jeho preskúmania súdmi. Sú produkované žalobcom výhradne v snahe ospravedlniť svoje protiprávne konanie. Z týchto dôvodov, najmä preto, že sa priamo netýkajú predmetu konania, ale ho len subjektívne hodnotia, sa ani odvolací súd nemal dôvod nimi zaoberať.

V.

Trovy konania

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 250k ods. 1 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 2 O. s. p. a § 246c ods. 1 vety

prvej O. s. p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, pretože žalobca nemal úspech v odvolacom konaní a žalovaný nemá na ich náhradu zákonný nárok.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 26. septembra 2012

JUDr. Zuzana Ďurišová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Andrea Jánošíková